

[Agnete Laustsen]

Ministerens kommentarer er mig naturligvis ikke ubekendte, for vi havde jo under forhandlingerne om de kommunale styrelseslove også et stort arbejde, der bl.a. vedrørte spørgsmålet om, hvordan man begrænser mødetiderne i mange kommunale råd, for jeg må indrømme, at Københavns kommune nok ikke er den eneste, hvor man også tager nat-timerne i brug.

Men jeg vil gerne i den forbindelse gøre opmærksom på, at folketingets kommunaludvalg i den betænkning, der blev afgivet til styrelsesloven, skrev:

»Endelig skal udvalget udtale, at det finder, at det må være rimeligt over for borgerne, at møder i kommunale råd søges afholdt på et sådant tidspunkt og på en sådan måde, at borgerne har reel mulighed for at overvære hele mødet.«

Det var også som en konsekvens af dette, at man i Københavns kommune vedtog – jeg indrømmer, at det var foreslået af et mindretal, men det blev, hr. minister, vedtaget af et flertal – at møderne normalt ikke skulle vare længere end til kl. 23.00, og derfor vil jeg gerne gentage mit spørgsmål: er det sådan, at ordet »normalt« skal forstås sådan, at simpelt hen samtlige møder varer til ud over kl. 23.00? Vi har i alle tilfælde i ordet »normalt« lagt, at det var møder, som ikke indeholdt behandling af f.eks. budgetforslag, uopsættelige forretninger og deslige, men jeg tror ikke, at nogen i ordet »normalt« har lagt, at bestemmelsen ved en flertalsbeslutning – og i denne forbindelse vil jeg gerne sige en meget snæver flertalsbeslutning – konsekvent skulle sættes ud af kraft, sådan at samtlige borgerrepræsentationens møder faktisk i dag kan betegnes som unormale. Det kan ikke være rigtigt. Jeg mener desuden ikke, at sagerne overhovedet kan behandles forsvarligt på så sent et tidspunkt, og det er det, jeg beder om ministerens kommentarer til.

Flemming Jensen (KF):

Det problem, som fru Agnete Laustsen rejser her, er unægtelig et problem i København, men efterhånden også i videre og videre omfang i en lang række andre kommuner. Jeg skal her undlade at nævne nogen specielt.

Når kommunaludvalget i sin tid udtalte, som fru Agnete Laustsen citerede, at borgerne skal have en reel mulighed for at overvære møderne, var det naturligvis – sådan har jeg da opfattet det – med den baggrund, at vi ikke kan tale ret meget om folkestyre, demokrati osv., hvis der ikke er den mulighed, og den eksisterer ikke, når man fortsætter til langt ud på natten.

Derfor skal jeg blot spørge ministeren, om han er enig i, at det er til skade for det lokale styre og til skade for folkestyret, når man afholder møderne på den måde, som her har været nævnt.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg mener, at jeg i det svar, jeg gav, har svaret på de spørgsmål, som er stillet senere. Jeg sagde: det bør være således, at forhandlingerne ikke udstrækkes længere, end en forsvarlig behandling af sagerne tilsiger. Jeg vil dog gerne føje til: der skal naturligvis også være en rimelig mulighed for, at borgerne kan følge med i, hvad der foregår, og det er så svaret til hr. Flemming Jensen.

Men jeg må sige igen til fru Agnete Laustsen, at det er meget, meget vanskeligt for folketinget og indenrigsministeren at være så specificeret inde i lovgivningen og dermed i de krav, der stilles til den måde, hvorpå de kommunale råd arbejder, at man kan løse alle de tvistigheder, der måtte opstå rundt omkring, hvor man af forskellige grunde har set en diskussionslyst, som ikke nødvendigvis hænger sammen med, at der er en faktisk stigning i sagsantallet. Det er næsten umuligt for folketinget, kommunaludvalget og indenrigsministeren at lave den lovgivning, som i så fald vil være nødvendig.

Hvis ikke det lå uden for spørgetidens talletider, kunne jeg, jeg vil ikke sige forlystet med, men orientere om en række eksempler, der viser, hvor vanskeligt det er for indenrigsministeren og for folketinget, uanset hvor store anstrengelser man gør sig, at sikre, at arbejdet i de kommunale råd så vidt muligt går fri af de ting, som har chikanens eller dertil svarende karakter, og jeg har ind mellem indtryk af, at en del af de ting, der foregår i borgerrepræsentationen i København og andre steder, har den karakter. Jeg siger ikke, det er hele forklaringen, fru Agnete